

Theophr. Char. 26

ΟΛΙΓΑΡΧΙΑΣ

1. Δόξειεν δ' ἄν εἶναι ἡ ὀλιγαρχία φιλαρχία τις ἰσχύος καὶ κέρδους γλιχομένη, ὁ δὲ ὀλιγαρχικὸς τοιοῦτος, 2. οἷος τοῦ δήμου βουλευομένου, τίνας τῶ ἄρχοντι προσαιρήσονται τῆς πομπῆς τοὺς συνεπιμελησομένους, παρελθὼν ἀποφίνασθαι, ὡς δεῖ αὐτοκράτορας τοῦτους εἶναι, κἂν ἄλλοι προβάλλωνται δέκα, λέγειν· “ἱκανὸς εἷς ἔστι”, τοῦτον δὲ ὅτι δεῖ ἄνδρα εἶναι· καὶ τῶν Ὀμήρου ἐπῶν τοῦτο ἐν μόνον κατέχειν, ὅτι
“οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη, εἷς κοίρανος ἔστω”,
τῶν δὲ ἄλλων μηδὲν ἐπίστασθαι·

3. ἀμέλει δὲ δεινὸς τοῖς τοιούτοις τῶν ὀλίγων <λόγοις> χρήσασθαι, ὅτι “δεῖ αὐτοὺς ἡμᾶς συνελθόντας περὶ τούτων βουλευέσασθαι καὶ ἐκ τοῦ ὄχλου καὶ τῆς ἀγορᾶς ἀπαλλαγῆναι καὶ παύσασθαι ἀρχαῖς πλησιάζοντας καὶ ὑπὸ τούτων οὕτως ὑβριζομένους ἢ τιμωμένους”, <καὶ> ὅτι “ἢ τοῦτους δεῖ ἢ ἡμᾶς οἰκεῖν τὴν πόλιν”.

4. καὶ τὸ μέσον δὲ τῆς ἡμέρας ἐξίων καὶ τὸ ἱμάτιον ἀναβεβλημένος καὶ μέσην κουρὰν κεκαρμένος καὶ ἀκριβῶς ἀπωνυχισμένος σοβεῖν τοὺς τοιούτους λόγους <λέγων> τὴν τοῦ Ψιδείου· 5. “διὰ τοὺς συκοφάντας οὐκ οἰκητὸν ἔστιν ἐν τῇ πόλει”, καὶ ὡς “ἐν τοῖς δικαστηρίοις δεινὰ πάσχομεν ὑπὸ τῶν δεκαζομένων, καὶ ὡς “θαυμάζω τῶν πρὸς τὰ κοινὰ προσιόντων, τί βούλονται”, καὶ ὡς “ἀχάριστόν ἐστι <τὸ> τοῦ νέμοντος καὶ διδόντος”, καὶ ὡς αἰσχύνεται ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ὅταν παρακάθηται τις αὐτῶ λεπτοῦς καὶ ἀχμῶν·

6. καὶ εἰπεῖν· “πότε παυσόμεθα ὑπὸ τῶν λειτουργιῶν καὶ τῶν τριηραρχιῶν ἀπολλύμενοι;” καὶ “ὡς μισητὸν τὸ τῶν δημαγωγῶν γένος”, τὸν Θησέα πρῶτον φήσας τῶν κακῶν τῇ πόλει γεγονέναι αἴτιον· τοῦτον γὰρ ἐκ δώδεκα πόλεων εἰς μίαν καταγαγεῖν τὰ <πλήθη> λυθείσης βασιλείας· καὶ δίκαια αὐτὸν παθεῖν· πρῶτον γὰρ αὐτὸν ἀπολέσθαι ὑπ' αὐτῶν· καὶ τοιαῦτα ἕτερα πρὸς τοὺς ξένους καὶ τῶν πολιτῶν τοὺς ὁμοτρόπους καὶ ταῦτά προαιρουμένους.